6v

De

iniuſtiſſimo uiro defendere: Sceuola. Quid? amicitiam non ne facile ei. qui ob eã ſumma fide conſtantia iu ſtitiaq; ſeruata maximã gloriã cepe rit. Lelius. Vim hoc quidẽ eſt afferre. Quid eĩ refert ꝙ me ratione cogatis? Cogitis certe ſtudiis generorũ preſertim ĩ re bona tũ difficile tũ ne equũ quidẽ ẽ obſiſtere. Sepiſſime ğ in de amicitia cogitanti, maxime illud conſiderandũ uideri ſolet. utrũ ꝓpter imbecillitatẽ atq; inopiã deſiderata ſit amicitia, ut ı̃dandis recipiendiſq; meritis quo quiſq; minus pſe ipẽ poteſt id accipere ab alio uiciſſimq; redderet. An eſſet hoc quidẽ propriũ amicitie. ſed antiquior ⁊ pulcrior a natura data & ipã & magis profecta alia cauſa eſt. Amor enĩ ex quo amicitia nominata eſt, princeps eſt ad beniuolentiã coniungendã. Nã utilitates quidem etiã ab his ꝑcipiuntur, ſepe q̃ ſimulatione amicitie coluntur & obſeruantur tẽporis cã. In amicitia autẽ nichil fictũ ẽ, nichil ſimulatũ. et quicqd ẽ idẽ uerũ eſt ⁊ uoluntariũ. Qua ꝓpt a natura michi uidetur potius ꝙ ab indigentia orta amicitia. Applicatione magis animi cũ quodam ſenſu amandi ꝙ cogitatione quãtũ illa

Res utilitatis

Margin notes: no. — & magis — no.

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 92.17, 6v – Cicero, De amicitia
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-izez/5202/49688)